

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 października 2011 r. wydanym w sprawie XVIII Ns 47/11 Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w pkt 1. zezwolił wnioskodawcy S. (...) w W. na złożenie do depozytu sądowego kwoty 14.195 zł tytułem odszkodowania za udział we własności wywłaszczanej nieruchomości ustalonego decyzją W. (...) z 28 lipca 2010 r. w sprawie GN.VII. (...)/WCh, z tym zastrzeżeniem, że wypłata złożonej kwoty może nastąpić na wniosek osób, które wykażą, że 4 lipca 2008 r. przysługiwał im udział w prawie własności nieruchomości oznaczonej jako działka (...) położonej w obrębie 29 P. w gminie R. (...) Powiatu (...) Województwa (...), jako następcom prawnym B. Z..

(odpis postanowienia – k. 8-8v)

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 lutego 2017 r. wydanym w sprawie XVIII Ns 213/16 Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w pkt 1. postanowił wydać wnioskodawcy M. Z. z depozytu sądowego złożonego za zezwoleniem udzielonym postanowieniem Sądu Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 17 października 2011 r. w sprawie XVIII Ns 47/11 kwotę 3.548,75 zł; w pkt 2. oddalił wniosek w pozostałym zakresie.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, iż wnioskodawca M. Z. jest spadkobiercą B. Z. w ¼. Wobec tego Sąd zezwolił na wydanie wnioskodawcy ¼ z kwoty 14.195 zł.

(postanowienie – k. 14)

Apelacje od powyższego postanowienia wniósł wnioskodawca zaskarżając postanowienie w części, tj. co do punktu 2. oddalającego wniosek w pozostałym zakresie.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie prawa materialnego, tj. art. 922 k.c. w zw. z art. 693¹⁴ k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię oraz sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego poprzez nie wzięcie pod uwagę, iż wnioskodawca jest także następcą prawnym swojej matki W. Z. w ½ części będącej z kolei następcą prawnym B. Z.. Podniósł, iż zgodnie ze złożonymi do sprawy aktami poświadczenia dziedziczenia spadek po B. Z. nabyła matka W. Z. w ½ części oraz rodzeństwo, w tym M. Z. po ¼ części, a spadek po W. Z. nabyły dzieci, w tym M. Z. w ½ części.

W oparciu o te zarzuty wniósł o zmianę postanowienia przez nakazanie wydania wnioskodawcy dalszej kwoty 3548,75 zł, a ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych [apelacja – k. 17-19].

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jako w pełni uzasadniona zasługuje na uwzględnienie.

Wobec braku wystarczających ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy ustalił dodatkowo, iż spadkobiercą B. Z. obok wnioskodawcy była matka zmarłej W. Z. w ½ części, a spadek po W. Z. zmarłej w dniu 10 lutego 2014 roku nabyły jej dzieci T. S. i M. Z. po ½ części [wypis aktu poświadczenia dziedziczenia Rep. A 7851/2015 – k. 3-4, wypis aktu poświadczenia dziedziczenia Rep. A 7868/2015 – k. 5-6].

Uzasadnienie Sądu Rejonowego nie tylko nie zawiera wskazanego wyżej ustalenia, ale również nie obejmuje motywów częściowego oddalenia wniosku. W szczególności nie zostało ustalone i podniesione w uzasadnieniu aby W. Z. uzyskała za życia przypadającą jej połowę kwoty 14.195 zł z depozytu sądowego.

Jak słusznie wskazał skarżący w świetle złożonych aktów poświadczenia dziedziczenia w dacie wydawania orzeczenia przez Sąd Rejonowy M. Z. uprawniony był do ¼ spadku po B. Z. i ½ spadku po W. Z. dziedziczącej ½ spadku po B. Z., a zatem łącznie do połowy spadku po B. Z..

Zgodnie z art. 693¹⁴ k.p.c. na żądanie wierzyciela sąd postanowi wydać mu depozyt, jeżeli zachodzą warunki określone we wniosku o złożenie do depozytu. Warunkiem wydania określonym w postanowieniu z dnia 17 października 2011 r. wydanym w sprawie XVIII Ns 47/11 było w istocie wykazanie następstwa prawnego po B. Z., a warunek ten został spełniony przez wnioskodawcę jako jej spadkobiercę w zakresie objętej wnioskiem 1/2 kwoty złożonej do depozytu.

Tym samym wydaniu na rzecz M. zajęca winna podlegać nie 1/4 zdeponowanej kwoty, ale jej połowa czyli 7.097,50 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie zgodnie z wnioskiem apelacji i nakazał wydać wnioskodawcy kwotę 7.097,50 zł.

Na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. zasądził od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy koszty postępowania apelacyjnego obejmujące 100 zł opłaty sądowej od apelacji.